रामायणं

LXXV.

श्रुवाथ पितरं प्रेतं भ्रातरी च प्रवासिती। भरतो दुःखसंतप्तो मातरं पुनरत्रवीत् ॥ १॥ रामं राज्यादंशयिवा कैकेय्यनपकारिणं। परित्यक्तासि धर्मेण गर्हिते पापनिश्चये ॥ २॥ राज्यत्नोभात् पतिं प्राणिर्विप्रयोज्य यशस्विनं । गतासि निर्यं घोरं सर्वियेव धिगस्तु ते ।। ३।। यदि वं राज्यत्नोभेन निर्यं गत्तुमिच्छ्ति । पतन्या निर्ये कस्माद्कुमप्यनुपातितः ॥ ३॥ हा दग्धोऽस्मि क्तश्चेव वया मातर्नृशंसया। त्यच्याम्यरूमपि प्राणान् मद्ते सुख़िनी भव ॥५॥ किन्नु ते प्यकृतं भर्त्रा किं रामेण मङ्गत्मना । ययोर्मृत्युर्विवासश्च वया तुत्यमुपाकृतौ ।। ६।। . भ्रूणकृत्या वया प्राप्ता ब्रक्सकृत्या च कृत्सिता । रामं राज्याद्रंशयिवा पतिं प्राणैर्वियोज्य च ।। ७।। मा ते अस्त्रयं श्रुभो लोको मा परो भर्तृघातिनि । कैकेिय नरकं गच्छ भर्तृशापपरिचता ॥ छ॥ क् दुग्धो प्रिम नाशितश्च वयाक् राज्यलुब्धया । किं मे राज्येन भीनेवी दग्धस्यायशसा वया ॥ १॥